[2020] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

v.

ਐਕਸਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3545)

ਅਪ੍ਰੈਲ 24, 2020

[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961:

. 43 () (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) - ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ
ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ - ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਡੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ
ਸਿਰਲੇਖ - ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) - ਧਾਰਾ 43 ਬੀ (ਐਫ) ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 145 - ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ - ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ:

ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ - ਨਿਰਧਾਰਨ - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ -

ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲੱਭਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ - ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ - ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਨਾ ਆਵੇ

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ - ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ।

ਕਾਨੂੰਨ:

ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਯੋਗ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ - ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਇੱਕ ਗੈਰ-
ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਸਵਾਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ - ਕੁਦਰਤ - ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਠ ਹੈ - ਇਹ
ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੈਸਟ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਵੇ
ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ - ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

1.1 ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਗ ਤੀਜੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਟੈਸਟ ਸਥਾਪਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਡੂੰਘਾ ਟੈਸਟ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11] [20-; 21--]
ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ (2012)
6 ਐਸਸੀਸੀ 312 : [2012] 6 ਐਸਸੀਆਰ 661; ਭਾਨੂਮਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2010) 12 ਐਸਸੀਸੀ 1 : [2010] 7 ਐਸਸੀਆਰ 585; ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ। v. ਮੈਕਡੋਵੈਲ
& . & . (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 709: [1996] 3 ਐਸਸੀਆਰ 721;
ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2006) 7
ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 : [2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸਜਨਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ
ਅਨੁਮਾਨ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਈ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ/ਸੰਸਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਐਫ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ
ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13] [22-ਡੀ-ਈ]

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਜੋ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਚਾਰਜਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇਸ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 145 ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14] [22--]

2.2 ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਖਰਚੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
ਲੇਖਾਕਾਰੀ" ਇਸ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਵਗਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ", ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਲਈ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ
(2) ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। [ਪੈਰਾ 15] [23--]
2.3. ਧਾਰਾ 43ਬੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ 'ਤੇ
ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 16] [23--]

2.4 ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ"। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸਾਰ
ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ
ਆਮ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਹਰ
ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ।
ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [23-; 24--]

2.5 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਸਥਾ (ਸ. 43ਬੀ) ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨਿਊਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ
ਇਹਨਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ
ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਰੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ
ਸੈੱਸ, ਬੋਨਸ ਸਮੇਤ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਾਂ
ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਜਾਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਇੱਕ ਮਿਕਸ ਬੈਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.
ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਸਧਾਰਨ, ਛੋਟ
ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਓ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰੋ। [ਪੈਰਾ 18] [24--; 25-]

2.6. ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਵਰਤੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇਣਾ
ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ। ਇਸ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੱਖੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਜੋ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ (ਜਾਂ ਹੋਰ) 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਜਾਵੇਗਾ

ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਹੈ ਜੋ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ। [ਪੈਰਾ 19] [25--]

ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਾਰਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਦਬਾਓ, ਭਾਵ, *ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਬਾਓ. [ਪੈਰਾ 21] [25--]

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮਕੇ ਕੰਡਾਸਵਾਮੀ (1975) 4 ਐਸਸੀਸੀ 745: [1976] 1 ਐਸਸੀਆਰ 38 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।

*ਹੇਡਨ ਦਾ ਕੇਸ (1584) 3 ਕੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 7 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ

ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਯਾਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਗਟ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਵੇ

ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ। [ਪਾਰਸ 24 ਅਤੇ 25] [26-; 27-; 28--; 29-]

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਏਆਈਆਰ 1963

ਐਸਸੀ 1241 : [1964] 1 ਐਸਸੀਆਰ 371; ਸੰਜੀਵ ਕੋਕ

ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਲਿਮਟਿਡ
ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (1983) 1 ਐਸਸੀਸੀ 147 : [1983] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1000 –
'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ.ਕੇ. ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2011) 8 ਐਸਸੀਸੀ 737 : [2011] 11 ਐਸਸੀਆਰ
1094 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਨੂੰ।

ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪਾਠ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲ
ਰਹੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੈਸਟ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
ਜੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਠ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ
ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਠ ਤੱਤ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਬਦਬੂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ
ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਜਾਣਨ ਲਈ। ਇਹ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ
ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪਾਰਸ 26 ਅਤੇ 27]
[29--]

2.10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ
ਕੇਸ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਮਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ
ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ
ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ। ਦੂਜਾ, ਇਹ
ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ
ਲਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 28] [29--; 30-]

2.11 ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਹੀ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੋਜ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ

ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ। [ਪੈਰਾ 29] [30--]

ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਅਸਿੱਧੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਣਉਚਿਤ। ਇਸ ਸਵੈ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਸਿਧਾਂਤ

ਚੈੱਕ ਐਂਡ ਬੈਲੇਂਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 30]
[30--]

ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਪਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ [1954] ਐਸਸੀਆਰ 1 - ਨਿਰਭਰ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਬਟਲਰ ਏਟ ਅਲ 297 ਯੂਐਸ 1 (1936) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਣਾ ਜਾਂ ਮੁਨਮਰਜ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ

ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 30] [31--]

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ (ਅਣਸੋਧੀਆਂ) ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਕੇ - ਪਹਿਲਾ, ਉਹ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ
ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਧਾਰਾ
() ਦਾ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 43 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੋਵੇਂ ਆਧਾਰ ਗਲਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਸੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸੁਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
(ਪਾਰਸ 31 ਅਤੇ 32) [31-; 32--]

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼
ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਕਰਮਚਾਰੀ। ਧਾਰਾ () ਉਸ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਗਠਜੋੜ. [ਪੈਰਾ 33] [32-ਈ]

ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੋਰਮ ਹੈ
ਵਿੱਤੀ ਡੋਮੇਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਓ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿਓ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਓ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰੋ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਕੇਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਿੰਨ-ਪੁਆਇੰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹ
ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ

ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 34] [32--; 33-]

ਅਨੰਤ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1975)
2 ਐਸਸੀਸੀ 175 : [1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ 220 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3.1 ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਖਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਲੋੜੀਂਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਹੱਲ. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੰਸਦ ਸਭ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ 'ਪਰਖ ਅਤੇ ਗਲਤੀ' ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸ਼ੱਕ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ,
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨ ਰਹੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 37] [34--]

ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ। ਏ.ਆਰ.ਪੀ., ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਏ.ਆਰ. ਰਣਜੀਤ ਪੀ. ਗੋਹਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2003) 9
ਐਸਸੀਸੀ 358 : [2003] 2
139; ਇੰਡੀਅਨ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. v. ਰਾਜ
ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1996) 7 ਐਸਸੀਸੀ 637: [1996] 2 ਐਸਸੀਆਰ 23;
ਰਾਜ ਟੀ.ਐਨ.ਵੀ. ਅਰੂਰਨ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (1997) 1 ਐਸਸੀਸੀ 326
: [1996] 8 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 193 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3.2. ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਸੀ?

ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਕਦ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ
ਪਿਛਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਕਲੌਤਾ ਓਪਰੇਟਿਵ

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 (1) ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ
(ਐਫ) ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 39] [36--; 37-]

3.3 ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਪ੍ਰਭਾਵ, ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਟੌਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ
ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ
ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ। [ਪੈਰਾ 21] [37--]

3.4 ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ, ਬੋਨਸ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਪਰ ਕਰਦਾਤਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਆ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਤਰਜੀਹ, ਸਿਰਫ

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਨਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 40] [37-ਡੀ-ਜੀ]

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।
ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ। [ਪਾਰਸ 41 ਅਤੇ 42] [37-; 38--]

ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਨਾਟਕ (2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 645 : [2000] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ
295 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2000] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 295	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 4
[2012] 6 SCR 661	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2010] 7 SCR 585	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[1996] 3 SCR 721	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[1976] 1 SCR 38	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 22

[2011] 11 SCR 1094	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 24**
[1964] 1 SCR 371	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 25**
[1983] 1 SCR 1000	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 25**
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 1	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 30**
[1975] 3 SCR 220	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 34**
[2003] 2 SCR 139	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 38**
[1996] 2 SCR 23	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 38**
[1996] 8 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 193	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 38**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3545
2009 ਵਿੱਚ।

2005 ਦੇ ਏਪੀਓ ਨੰਬਰ 301 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.06.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੇਕੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ (ਐਨਪੀ), ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਏਐਸਜੀ (ਐਨਪੀ),
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ, ਏਐਸਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿਨਮਯੀ ਚੰਦਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਧੀ ਖਾਨ
ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਮਨ ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ, ਬਾਸੂ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਯਾਦਵ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਈ। ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 19611 ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਠਦੀ ਹੈ
2005 ਦੇ ਏਪੀਓ ਨੰਬਰ 301 ਵਿੱਚ 27.06.2007, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ
ਇਹ ਧਾਰਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਦੱਸੀ ਗਈ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
1.4.2002 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਦੇ ਤਹਿਤ 43, ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ
ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।
ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ

[1] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "1961 ਐਕਟ"

[2] ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਹਾਈ ਕੋਰਟ"

1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ

ਜਾਂਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ
1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"43-ਬੀ. ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। - ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਐਕਟ, ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ-

ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ

(ਅ) ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਨਿਊਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਰਕਮ, ਜਾਂ

() ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ () ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਰਕਮ, ਜਾਂ

(ਡੀ) ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਕਮ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂ

(ਈ) ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਕਮ, ਜਾਂ

() ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਕਮ,
ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਏ
ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਸੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਡੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਈ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ
ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ
ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ
ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ:
ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਸ਼ੁਧਸ਼ੁਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ
ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਵੀ) ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਕਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.—ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ
ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ
(ਇਹ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਕਰੇਗਾ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 2.—ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਪਦਾਰਥਕ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ" ਦਾ
ਮਤਲਬ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ 3.—ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ
ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ () ਜਾਂ ਧਾਰਾ () ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਜਾਂ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ
ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਕ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 3।—ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(ਈ) ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਹੈ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ 3. —ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

() ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ (ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ)

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 4।—ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ,

"ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 4ਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

() "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ" ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ () ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ;

"ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3ਏ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ
ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 (1951 ਦਾ 63) ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

"ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 617 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ

ਧਾਰਾ ਏ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (8) ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 145
ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ. ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ/ਭੁਗਤਾਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ
ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਟੌਤੀਆਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਵਾਦ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ, ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਹੈ
ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ੧੯੬੧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ,
ਕਰਨਾਟਕ 3 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ
ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ
ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਸਿਰਫ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਕਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੈ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਸੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਭੁਗਤਾਨ।

---

3 (2000) 6 645

5. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਦਰਤ

ਇਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ

ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ।

7. ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਐਲ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲਾਭ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫੰਡ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਰੱਖਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਰਕੇ। ਪਰ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

“... ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ
ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ
ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ
ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕੇਵਲ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ।
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

“... ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ
ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਖੁਲਾਸਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੁੱਦਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਸੋਧ ਨੂੰ ਉਸੇ ਡੀ 'ਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮੂਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ,
ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲੱਗ ਇਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ
ਦੇਣਦਾਰੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ।
ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,
ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ
ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ
ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ
ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕੈਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਸਾਡੇ
ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ। ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਖਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ
ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,
ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ
ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਾਂ ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"... ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਵਿੱਚ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਲ ੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੋਧ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ:

"... ਅਸੀਂ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

10. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿਨਮਯੀ ਚੰਦਰਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਅਮਨ ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ।

<u>ਧਾਰਾ () ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ</u>

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਅ

ਗਲੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਗ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਟੈਸਟ
ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਪਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ[4], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:
"17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ()
ਕਿ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ () ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਭਾਨੂਮਤੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ।[5], ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੈਕਡੋਵੈਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ।[6] ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨਈਅਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ
ਓ.ਆਰ.ਐਸ.[7], ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ.

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ,
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੋਹਲੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝਦਾਰ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ:

"32. ਕਿਸੇ ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ
ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ:

ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਪਰ ਕੁਝ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲੱਭਣੀ ਪਵੇਗੀ,

---

[4] (2012) 6 ਐਸਸੀਸੀ 312
[5] (2010) 12 ਐਸਸੀਸੀ 1
[6] (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 709
[7] (2006) 7 ਐਸਸੀਸੀ 1

() ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ,

(v) ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ

(v) ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ.....

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਧਾਰਾ 245 ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਰੂਪ, ਤੱਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਇੰਟੀਗ੍ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ
ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ/ ਸੰਸਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤੁਹਿਤ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ
ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਚਾਰਜਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇਸ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 145 ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ
145. (1) "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ" ਜਾਂ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਨਕਦ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਆਮਦਨ ਦਾ।

ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ
ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 144 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸਲ ਖਰਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਇਸ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਵਗਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ", ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰ ਆਮਦਨ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ
ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਲਈ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਰ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ।

ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਵਿੱਚ "ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣ" ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ

ਆਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ

ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਸਿਰਾਂ ਲਈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

18. ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀ ਹੋਂਦ 1983 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਚ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਫੰਡ 'ਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਕਟੌਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1983 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"60.... ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ (ਚਾਹੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ) ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨਿਊਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਰਕਮ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ, ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,

ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ,

ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਜਾਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ[ਸੋਧੋ] ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਇੱਕ ਮਿਕਸ ਬੈਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹਨ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਤੀ ਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਅਸਧਾਰਨ ਜਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਣਵਰਤੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੁਝ ਰਕਮ। ਇਸ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੱਖੀ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ
ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਗਾਊਂ ਦੇਣਦਾਰੀ
ਜਦੋਂ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ (ਜਾਂ ਹੋਰ) 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ
- ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ
ਉਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਾਰਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਬਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਹੇਡਨ ਦਾ ਕੇਸ [8] ਸਿਧਾਂਤ. ਕ੍ਰਾਵਫੋਰਡ, ਸਟੈਚੁਟਰੀ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ[9] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ

[8] (1584) 3 ਕੋ ਪ੍ਰੂਤੀਨਿਯੀ 7
[9] ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਪੰਨਾ 508

ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਕ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮਕੇ ਕੰਡਾਸਵਾਮੀ 10 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ:

"26. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲੀਕੇਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜੇ
ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਾਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਓਟੀਓਜ਼ ਜਾਂ ਜੀਵਾਣੂ ਰਹਿਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23. ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ;

ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਅਸੰਤੁਲਨਤਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ;

ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਧੇਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੈ।

<u>ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ</u>

ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਪ੍ਰਬੰਧ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਜਿੰਨਾ ਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ

H [10] (1975) 4 ਐਸਸੀਸੀ

ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ।[11], ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"66. ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ
ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। "ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ... ਅਦਾਲਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
(ਐਮਫੇਸਿਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ) (ਕਵਲੱਪਰਾ ਪੈਲੇਸ ਡੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ
ਕੋਚੁਨੀ ਬਨਾਮ ਕੋਚੁਨੀ ਬਨਾਮ। ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 1080] ਅਤੇ ਟਾਟਾ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਿਲਾਇੰਸ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਟਿਡ [(2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 659), ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 686, ਪੈਰਾ 79)

67. ਏ. ਮੰਜੁਲਾ ਭਾਸ਼ਿਨੀ (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 431 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 459, ਪੈਰਾ 40)

"40. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਇਕਲੌਤਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਪਿਛੋਕੜ, ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਹੀ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਬਾਰੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

---

[11] (2011) 8 ਐਸਸੀਸੀ 737

68. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ।
ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਯਾਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ◌ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 12 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"13. ... ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ,
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ
ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ
ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਹੋਵੇ, ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਆਮਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਜੀਵ ਕੋਕ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਕੋਕਿੰਗ ਕੋਲ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.[13], ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"25. ..... ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ

---

[12] ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1241

H [13] (1983) 1 ਐਸਸੀਸੀ

ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਭਵਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ
ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੀ ਗੂੰਜ (ਵਿਆਖਿਆ) ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਹਾਇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਰੇਗੀ.....

ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਗਟ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ, ਸੀਮਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਵੇ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਇਸ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਠ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪਾਠ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ
ਪਾਠ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੈਸਟ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਠ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ
ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਪਾਠਕ ਤੱਤ
ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਲਈ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਮਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੈ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ
ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ. ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਹੀ, ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਗ਼ੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਜਾਂਚ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲੱਭਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਭਾਗ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ , ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪ੍ਰਬੰਧ।

ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਅਸਿੱਧੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ।
ਇਸ ਸਵੈ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੈੱਕ ਐਂਡ ਬੈਲੇਂਸ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਪਰਖਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਜਾਂ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਟਲਰ ਏਟ ਅਲ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਉਦਾਹਰਣ.[14]
ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
ਨਿਆਂਇਕ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ। ਇਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਕੋ ਇਕ
ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੈਰ-ਸਮਝਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵੋਟ ਿੰਗ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਹੈ।

---

[14] 297 ਯੂਐਸ 1 (1936)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1954 ਵਿੱਚ ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਪਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ 15, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"... ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ..... ਹੱਥ, ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ
ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਜੋ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ
ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ "ਮਨਮਰਜ਼ੀ" ਅਤੇ "ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ" ਵਜੋਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਅਸਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੱਕ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਮੰਨਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ, ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਅਸੰਤੁਲਨਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ
43</u>

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ (ਅਣਸੋਧੀਆਂ) ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਨਾ - ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਉਸ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦਾ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

[15] (1954)

ਅਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਧਾਰ ਗਲਤ ਹਨ. ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ੪੩ ਬੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, 1983 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਸੁਭਾਅ ਲਿਆ ਸੀ
ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬੋਨਸ, ਕਮਿਸ਼ਨ, ਰੇਲਵੇ ਫੀਸ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਸੀ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ।
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੀ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜੋੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ
ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ
ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸਮੇਤ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ। ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੰਧ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੋਰਮ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਕੇਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਿੰਨ-ਪੁਆਇੰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦਾ ਰਾਹ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੰਤ ਵਿੱਚ
ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ[16], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

"25. .....ਪਰ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ
ਵਿਭਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਬਾਰੇ, ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ..... ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤਰ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰਤਾ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰ ਸਕੇ....."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

<u>ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ</u>

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ
ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਸੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"7. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੱਕਦਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ,
ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਮਿਤੀ, ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ
ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

---

[16] (1975) 2 ਐਸਸੀਸੀ

ਜਵਾਬ: ਉਹ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਭਾਰਤ ਅਰਥ ਮੂਵਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬੋਲਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਖਤ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕਾਰਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਲੋੜਾਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਈ ਹੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੰਸਦ ਸਭ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ 'ਪਰਖ ਅਤੇ ਗਲਤੀ' ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਤੱਤ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨ ਰਹੀ ਹੈ।

ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਏ.ਆਰ.ਪੀ., ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਏ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਪੀ ਗੋਹਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ।[17], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।[18] ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"47. ..... (v) ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੇਵਲ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਹੈ। ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ

---

[17] (2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 358

[18] (1996) 7 ਐਸਸੀਸੀ 637

ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ,
ਜੇ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ .... ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ;

(v) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਤਾਲਮੇਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਟੀ.ਐਨ. ਬਨਾਮ ਅਰੂਰਾਨ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਲਿਮਟਿਡ 19 ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

48. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਰੂਰਨ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰੇ
ਇਸ ਐਕਟ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁੰਨੇ ਜੁਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ
ਪ੍ਰਭਾਵ।"

ਇੰਡੀਅਨ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ:

“41. ... ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ
ਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।
ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਜੋ

[19] (1997) 1 ਐਸਸੀਸੀ H

ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੩੦੯ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਅਤੇ 246 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਇਹ

ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ, ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ, ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। 5. ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, (1973) 1 ਐਸਸੀਆਰ 515, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪਕ ਤਰੀਕੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1958 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਤੋਂ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪਰ ਉਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਐਫ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਆਮ ਵੰਡ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਕਦ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 (1) ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ

ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ

ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਏ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ
ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ? ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਪਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ, ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ, ਬੋਨਸ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਣਦਾਰੀ
ਆਦਿ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਰਦਾਤਾ
ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ,
ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਧਾਰਾ 43 ਬੀ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਆ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ, ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ।
ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ 43 ਬੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

